

ærede Minister jo svare, naar hendes Tid kommer — var i Overensstemmelse med Grundtvigs og Kolds. Jeg søgte ogsaa at bevise, at det er slet ikke Tilfældet.

Den højtærede Minister udtalte endvidere, at jeg og flere ærede Medlemmer af dette høje Ting havde været uhøflige overfor hende; jeg husker ikke bestemt, om det var det Udtryk, men det var dog noget i den Retning. Jeg forstår ikke, hvad den højtærede Minister dér har tænkt paa, for jeg har i alt Fald ikke mig bevidst i nogen Maade udtalt mig saadan, at det kunde være saarende for Ministeren. Jeg har udtalt, at jeg er ikke helt enig med den højtærede Minister. Om det kan betragtes som en Uhøflighed, ved jeg ikke, men den højtærede Minister maa virkelig undskylde, det kommer hun til at finde sig i at jeg siger, for saadan er Forholdet. Jeg er aldeles uenig med den højtærede Minister med Hensyn til Skolespørgsmaalet; det har jeg udtalt, og det staar jeg ved, og hvis ikke den højtærede Minister forbedrer sig i den Retning, bliver vi formodentlig ved at være uenige. Men derfor kan vi godt tale om Spørgsmaalene, og jeg synes ikke, der er nogen Grund til at falde i Forargelse, fordi jeg kommer med en saadan Udtalelse. Men det synes næsten, som om den højtærede Minister betragter sig om noget fredhelligt, man ikke har Lov at tale til; man skal veje sine Ord. Nu ved jeg nok, at den højtærede Minister har været ude for adskillige Ubehageligheder, men man faar heller ikke Indtrykket af, at hun selv gør stort for at undgaa disse Ubehageligheder. Jeg kunde godt finde Grund til at sige til den højtærede Minister — om hun vil tage imod det Raad, ved jeg selvfølgelig ikke, det maa hun selv om — det gamle Ord, at der er ingenting, der senere forfrisker Sindet saa meget som Bevidstheden om en Dumhed, man ikke fik begaaet.

Den højtærede Minister bragte mig saa ovenpaa det en Tak; jeg skulde have Tak, fordi jeg havde udtalt, at nu var Tidspunktet kommet til at faa gennemført en Skolelovgivning. Jeg kan desværre ikke tage imod denne Tak, for jeg har aldeles ikke udtalt, at der var Grund til at tage Skolelovgivningen op i dette Øjeblik. Jeg finder endogsaa, at Tidspunktet er meget uheldigt, saadan som Forholdene ligger paa Skolens Omraade. Den Gæring, der er indenfor Skoleverdenen, er efter min Mening af en saadan Art, at det er et meget uheldigt Tidspunkt at tage Skolelovgivningen op paa. Derfor har jeg heller ikke udtalt mig for det, og navnlig har jeg ikke givet mindste Tilslutning

til de Skoletanker, som Ministeren ønsker fremmet.

Jeg vil dernæst rette et Spørgsmaal til den højtærede Undervisningsminister, fordi jeg mener, det har nogen Betydning at faa det Forhold klaret. Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen rettede, første Gang han havde Ordet under Finanslovbehandlingen, en Opfordring til Ministeren om at tage de forskellige Cirkulærer vedrørende Skolens Arbejde op til Revision, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var det Meningen, at der nok ved en velvillig Revision af disse Cirkulærer kunde udrettes en hel Del paa Skolens Omraade rent administrativt. Den højtærede Minister sagde forleden Dag, at hun allerede havde begyndt at undersøge de Cirkulærer for at se, hvad der kunde rettes, og jeg vil gerne spørge Ministeren, om det er hendes Mening, at medens vi her paa Rigsdagen skal behandle Ministerens Skolelovsforslag, sidder hun og omformer Skolevæsenet ved Cirkulærer. Det kunde dog have sin Betydning at faa klaret, om det Arbejde, vi skal gøre her med Hensyn til Skolelovgivningen, kun bliver Komediespil, idet det hele ordnes administrativt, medens vi sidder og arbejder. Selvfølgelig er jeg klar over, at hvis en Minister mener, at hun eller han selv kan ordne Forholdene, saa kan Rigsdagen jo kun være til Besvær. Men Rigsdagen er nu en Gang en lovlig Institution, som vi har at rette os efter, og jeg mener ogsaa, at der bør tages skyldigt Hensyn til Rigsdagen, fordi den nu en Gang er det Forum, for hvilket Vælgerne kan udtale sig om Forholdene. Derfor beder jeg Ministeren besvare det Spørgsmaal, om det er Meningen, at hun, medens Rigsdagen arbejder paa Lovene, vil sidde og ved Hjælp af Rettelser i Cirkulærerne vil omarbejde vor hele Skolelovgivning, saa at det hele er ordnet, naar vi en Gang har Lovene færdige.

Chr. Søgaard: Under første Behandling af Lovforslaget om Lærerskoler tillod jeg mig at rette nogle Spørgsmaal til den højtærede Undervisningsminister. Det første Spørgsmaal lød saaledes: Er det Ministeren bekendt, at der optages Studenter og Præliminarister paa Seminarierne uden Optagelsesprøve i Seminariernes første Klasse? Det andet Spørgsmaal lød: Billiger Ministeren dette? Og det tredje Spørgsmaal lød: Med hvilken Lovhjemmel har saadanne Optagelser fundet Sted? Jeg fik ikke noget Svar den Dag, idet Ministeren erklærede, at hun ikke kendte noget dertil, men, føjede